

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
 pol leta . . . „ 28—
 četr leta . . . „ 14—
 en mesec . . . „ 5—

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
 za pol leta „ 30—
 za četr leta „ 15—
 za en mesec „ 5-50

Jugoslavija

Licija Ina knjižnica
 Ljubljana.

Na pismene naročbe brez
 pošiljatve denarja se ne
 moremo ozirati.

Naročniki naj pošljajo
 naročnino
 — po nakaznici.

Širok pro. at
 25 vin., za več. ist.

Uredništvo je na Starem trgu številka 19.
 Upravištvo je na Marijinem trgu številka 8. —
 Telefon številka 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
 Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
 loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Depisi
 naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Slovensko vseučilišče.

S pomladjo narodov, leta 1848, ko smo smeli tudi Slovenci prvikrat rabiti — četudi primerno zaklavzularano — besedo „svoboda“, se je pojavila tudi zahteva po slovenskem vseučilišču. Od tedaj ta zahteva ni nikdar več prenehala: ponavljala se je vedno zopet, enkrat glasneje, drugič tišje, enkrat mirneje, drugič odločneje. Skoro četr stoletja smo zahtevali slovensko vseučilišče v Ljubljani. Zaman. In da ni stare grešnice Avstrije zadela zaslužna kazna, bi bili mogli te zahteve ponavljati še trideset stoletja, istofako zaman.

Danes nam ni treba več zahtevati in beračiti od Dunaja; odvisno je samo od nas samih, da uresničimo sanje naših dedov tudi v tem oziru. Človek bi mislil, da se bomo sedaj, ko nas nihče več ne ovira, tudi takoj lotili dela.

Toda kaj še!

„Slovenski Narod“ priobčuje v svoji številki minule sobote članek, katerega kratka vsebina je, da vsled državnega prevrata ne potrebujemo več slovenskega vseučilišča. Članek trdi predvsem, da nimamo dovolj sposobnih učnih moči. Kako temeljit je članek pri tem, dokazuje, da je napravil iz Murkota germanista. Vprašanje, če bi Jugoslavija prenesla tretje vseučilišče, se reši samoposebi s tem, da bi morali imeti v Jugoslaviji, sorazmerno s številom vseučilišč v bivši Avstriji, štiri vseučilišča. Če se pomisli, da nam bo primanjkovalo inteligence na vseh koncih in krajih, je jasno, da dvoje vseučilišč nam ne bo zadostovalo. Ne le z ozirom na slovenski del jugoslovanskega naroda, tudi z ozirom na splošno kulturno potrebo naše jugoslovanske države je torej tretje vseučilišče v Jugoslaviji potrebno. In naravno je, da mora to tretje vseučilišče priti v Ljubljano, dočim se mora četrto vseučilišče otvoriti v Sarajevu. Saj ni, da bi to moral biti separatistično-slovenski zavod; nasprotno, mi mislimo, da bi moral biti na tem vseučilišču prostor tudi za hrvatske in srbske učenjake, ki bodo

mgli predavati tudi srbo-hrvatski. Hrvatskim in srbskim slušateljem pa gotovo slovenska predavanja tudi ne bodo delala težav. Ravno vseučilišče v Ljubljani naj bi imelo nalogo, da Slovence kulturno čimbolj zbliža s Hrvati in Srbi.

Jugoslavija.

Priprave za slovesni sprejem regenta Aleksandra v Zagrebu.

Zagreb, 20. febr. (Izv. por.) Tu se vršijo velike priprave za sprejem regenta Aleksandra. V Narodnem gledališču bo ob tej priliki velika svečanost pod pokroviteljstvom bana, nadškofa in poverjenika za uk in bogočastje. Na slavnostnem vsprejemu je tudi „Finale“ drugega akta iz opere „Porin“ slavnega umetnika Lisinskega in najnovejša skladba hrvatskega komponista prof. Canića „Pobjeda Jugoslavije“, pri kateri bo sodelovalo nad 400 ljudi.

Vojne žrtve Srbije.

Beograjski „Les Libres Balkan“ priobčuje sledeče uradne podatke o izgubah in žrtvah Srbije v svetovni vojni: Od 25. julija 1914 do 14. julija 1916 je poslala Srbija na bojišče 707.343 vojakov. Ves ta čas je imela Srbija pod orožjem neprestano pol milijona ljudi, torej 24% vsega prebivalstva. Na podlagi uradnih izkazov je padlo in umrlo v ujetništvu do zadnje ofenzive 322.000 ljudi, kar je približno polovica mobiliziranih Srbov. Koliko Srbov je ostalo pri življenju v ujetništvu v Nemčiji, Bolgariji in Turčiji pa še ni znano.

Italijanska „nadzorovalna“ komisija v Mariboru.

Maribor, 20. febr. (Izvir. por.) V sredo 19. t. m. je prišla v Maribor italijanska komisija, da nadzoruje razmerje med Slovenci in Nemci. Italijani so izjavili, da imajo pravico nadzorovati razmere na meji med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo. Splošno se opaža, da občujejo Italijani vključno vojaškemu spremstvu z naše strani le z Nemci. Posamezni člani te „nadzorovalne komisije“ ostanejo stalno v Mariboru.

Pod italijanskim jarmom.

Italijanske vabe.

Italijani razširjajo v zasedenem slovenskem ozemlju letake, v katerih se proslavljajo kot zmagovalce, ki so rešili slovenski narod tisočletnega jarma in robstva in se kažejo naše velike prijatelje. Ž njim lastno bahavostjo zagotavljajo slovenski narod, da bo pod okriljem Italije silno procvital in ga zagotavljajo velikega blagostanja na vseh poljih. Obetajo nam tudi popolno svobodo v vsakem oziru in zlasti upoštevanje našega jezika in vere. Italijani naj bodo prepričani, da s takimi letaki med zavednim prebivalstvom v zasedenem ozemlju ne bodo dosegli niti najmanjšega uspeha. Koliko so vredne njihove obljube, je razvidno najbolj iz dejanskih razmer v zasedenem ozemlju. Italijani odkarko namreč našemu narodu še ono trohico pravic, ki jih je imel pod avstrijskim jarmom.

Zabranitev ovacij Amerikancem v Jelšah.

Split, 20. febr. (Lj. k. u.) Dalmatinski dop. urad poroča iz Jelše: 11. februarja dopoldne je dospela v luko ameriška bojna ladja „Georgia“. Poveljnik ladje se je s tremi častniki prepeljal z motornim čolnom na obalo, kjer se je zbralo poleg velikega števila italijanskih vojakov vse prebivalstvo, ki je navdušeno pozdravljalo „Živel Wilson“. Poveljnik italijanskih karabinjerjev se je zadržal na ljudi v italijanskem jeziku: „Gospoda, prepovedane so demonstracije in če se ponove, vas odstranim s silo!“ Ljudje so obmolknili, medtem pa so italijanski častniki obkolili goste ter jih odpeljali v stan poveljništva v hotelu „Jadran“.

Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah!
 Pridobivajte novih naročnikov!

Mirovna konferenca.

Jugoslovanske zahteve in Sonni-
 novo stališče.

Pariz, 20. febr. (Lj. k. u. Brez-
 žično.) V včerajšnji seji je Clemenceau poslušal Trumbiča o zahtevah jugoslovanske delegacije. Jugoslovanski zahtevni spis je podpisan od Pašiča, Trumbiča, Vesniča in Žolgerja. Sonnino se je v imenu italijanske delegacije nastopno izrazil: Moja dolžnost je izjaviti, da italijanska vlada ne more sprejeti nobenih novih predlogov o rešitvi vprašanj, o katerih se Italija strinja z aliranci že tri in pol leta vojne.

Jugoslovansko-italijanska sporna vprašanja.

Ženeva, 20. (Lj. k. u.) Jugoslovanska agentura javlja: „Matin“ doznava iz Rima, da je italijanska vlada formalno odklonila, glede spornega vprašanja med Jugoslavo in Italijani postopati na izreden način. Dopisnik lista meni, da je pet večsil odobrilo to postopanje Italije. „Temps“ komentira vprašanje arbitraže in misli tako, kakor „Matin“ ter dodaja, da ne bi kazalo, poslužiti se posebnih metode, ker bi se moglo potem o pristojnosti konference dvomiti, in sicer ne samo v spornih vprašanjih med zavezniki in sovražniki. List „Paris Midi“ piše: V več primerih ne bo šlo za to, najti rešitev, ki bi bila primerna pravičnosti, temveč bo treba, rešitev strankam vsiliti.

Političen pregled.

Kaj je vse mogoče v Jugoslaviji? Pod tem naslovom piše „Narodna politika“: Minister za socialno skrbstvo, socialist — izdeluje agrarno reformo. Ministrski podpredsednik, duhovnik prevzema — socialno skrb za vdove in sirote. Minister za trgovino daje — informacije o valuti. Minister za prehrano — kupčuje s papirjem. Hrvatski ban konfiscira — državni grb, a ministrski svet konfiscira — ustavo. Pisarji se imenujejo v ime Nj. Veličanstva s podpisom vseh ministrov, a na zapoved enega oficirja

VLADIMIR LEVSTIK.

23. nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

Silvine ostre oči so se bliskale od jeze nad bratovim demokratstvom; da bi skazila neumestni razgovor, je nalašč spustila robec na tla. Videč, kam meri, se Rovani ni zmenil zanj; razgrnil je zvezke ter začel popravljati njeno računsko nalogo. Silva je zardela kakor pesa in streljala z očmi zdaj na instruktora, zdaj na robec, ki je čakal odrešenja.

»Zakaj ne poberete robca, gospod Rovani?« je siknila nazadnje.

»Zato, ker ni moj.« se je odrezal študent nesramno. »Petkrat sedem je petintrideset, ne osemindvajset, gospodična; kadar poberete svoj robec, napravite si voz, da ne pozabite.«

»Kakšen kavalir pa ste!« je vzkliknila punica, tresoč se od gneva. »O, kar se tiče ure, je stvar drugačna; Gvidon vam ni povedal vsega. Zastran mene, pravi mama, bi ura lahko bila, saj jo plačamo, in Gvidon je osel, ki le nagaja; živ krst ga ne bi pogrešal. Ampak, je dejala, nerodno je s tako slabo oblečenim instruktorjem; kakšna zadrega, če bi prišel grofu pred oči. Mi smo fini ljudje, Rovani pa ne pozna bontona, in še prekratke hlače nosi v nameček; kar precej bi ga odslovila, če bi Gvidon ne bil tako zabit.« In zaničljivo ga je ošinila z očmi po nogah.

Instruktor je prebledel.

»Vaši računi so napačni, gospodična Silva,« je dejal s pikrim glasom, »napravite jih še enkrat; o hlačah pa bonton prepoveduje govoriti. Klanjam se!«

Odšel je z najlepšim plesnim poklonom, kakor bi hotel dokazati, da mu bonton ni tuja reč.

»Tak preslabo sem oblečen,« je mrmral po stopnicah, stiskaje pesti in škripaje z zobmi. »Pa moja lepa salonska suknja po najnovejši študentovski modi, s škrici, ki segajo doli do meč? Sedemdeset kron bi moral dati zanj krojaču, in ni dovolj dobra zanje in za njihovega piškavega grofa... Počakaj, banda buržujska,« je škrtal se na ulici, »saj pride dan, ko te bom brcal s to svojo nogo v prekratkih hlačah, vsemu bontonu v posmeh!«

Že zdavnaj bi obrnil hrbet bahačem, ali denar in večerja sta bila vredna vpoštevanja; rajši je goltal poper, katerega mu je natresal zdaj ta, zdaj oni, ter pestoval sovraštvo v svojem srcu, tolažeč se s prerokbami »sodnjega dne«. Trombe teh obetov so grmele nekdanj ob njegovi zibelki, njih glas ga je spremljal vso trnjevo pot iz nižin; samo da se izkoplje iz bede ter stopi gospod med gospode. V eni roki prapor, v drugi bojni rog, pozove svoje iz njihovih smradnih dupel ter zmelje silo zlatega teleta magari v dimu barikad... Te sanje so mu dajale krila in rastle okrog njega kakor stena, sredi katere je živel, ponosen vzlic žalitvam, vzlic tlaki svoj in sam.

Škodoželjno je premišljal, kako sili tudi vzvišeni

Smučiklas na trebuh pred visokim gostom našega mesta in se pripravlja na to poklonitev kakor na svet obred.

»Vse mesto je ob pamet: nova kuga je prišla in prepojila zrak s svojim strupom. Kar procesija se dela za njim! Prvi je šel Pohlin, za njim rineta, in ostali, ko vidijo Smučiklasa, mu bodo sledili kakor čreda ovnu...«

Lehko si je mislil, zakaj ga je gledala gospa tako postrani, ko je šla včeraj skozi sobo; razumel je, kaj je zamrmral neslani Egon, ki je preje vteknil glavo skozi vrata! Verniki se prevzemajo od glorijske svojega malika: sužnji navzgor, hočejo biti sami grofje navzdol. Mari je njih zgodovina kaj drugega nego petolizništvo, klečanje pred velikimi in teptanje po malih iz veka v vek?

»In vendar,« je pomisljal študent, »prenaglo jih je popadlo; stavim, da copra njihov grof.«

Z zaničljivo skrivljenimi usti se je oziral po mestu; en sam muzej nadvojvodskih ulic, patriotskih spomenikov in znakov češčenja do vladarske hiše!

»Kdo bi slutil, da so pri nas ljudje, ki upajo vzdigniti to svojat na punt?« Orla vržemo z mestne hiše, v stolnici bomo zvonili plat... Še jaz sanjam, da bo enkrat; kaj bi bilo življenje brez te obljube? Toda zdi se, da nas sami razpno na križ; da če bi cesar proglasil revolucijo ter jih podil z žandarji na barikade in bi se gonili policijski psi s trikolorami okrog vratu; ali pa, če bi jih vsaj grof povabil naj stopijo v zaroto...«

(Dalje.)

se ustavljajo dnevniki. Zastopnik proletarijata sedi v ministerskem svetu a proletarijat se upira vladi. V Zagrebu so penzionirali hrvatski sabor, a v Ljubljani se vršijo volitve za pokrajinski zbor. Minister Pribičević noče Velike Srbije, a Bosno in Vojvodino pridružuje Belgradu. Srbija ima najpopolnejšo ustavo, samo jo razširja tudi na nas. — Istočasno pa se ustvarjajo „državotvorne“ stranke, se oddaljujejo od skupnega dela razni pokrajinski in drugi avtonomisti, se trudi mirovna delegacija za priznanje naše odinštvene države itd. Čolnič naše države pa plava semtertja . . .

Italijanski časopis v Zagrebu. Odbor Narodnega veča, odsek za zasedeno ozemlje v Zagrebu, bo začel izdajati tednik v italijanskem jeziku. List se bo imenoval „L'Adriatico Jugoslavo“ in bo priobčeval tudi francoske in angleške članke. Uredništvo sta prevzela zaderski odvetnik dr. Hugo Werk in pisatelj prof. Vl. Nazor. Odbor N. V. se priporoča za sotrudništvo in materialno pomoč. Uredništvo je v Zagrebu, Markov trg, 6. II.

Kakšno je življenje pri nas. Pod tem naslovom priobčuje „Narodna politika“ v svoji izdaji od 17. t. m. dopis iz Subotiča, kjer naprošajo Bunjevci brate Hrvate s kraljevine za pomoč, češ, da jih je samo v Subotici 74.000 med njimi vsled večnega madžarskega pritiska žal mnogo analfabetov. Kateri so se vendar od rodne matere ali po lastnem trudu priučili pisati in govoriti hrvatski, naj bi bili sedaj od Srbov prisiljeni posluževati se cirilice. Poleg tega trpe pod pritiskom cenzure tako, da jim niti sedaj še ni mogoče svobodno izražanje misli. Prošijo brate Hrvate s kraljevine pomoči, češ — „mi nočemo, da budemo Srblji mi smo Bunjevci; borite se za nas kot za Medjimurce in Dalmatince!“ — Tudi neke vrste hrvatski „separatizem“?

Nemška predrznost. Maribor, 20. febr. (Lj. k. u.) Nemški avstrijski urad za notranje stvari je poslal občini St. Andraž v Slovenskih goricah abecedni seznam vseh občin Nemške Avstrije. V tem seznamu so označene vse občine v Slovenskih goricah, v ptujskem okraju in druge. V uvodniku se pozivljajo vsi, posebno župani, da sodelujejo pri volitvah za Nemško Avstrijo.

Dopisi.

Iz Kranja. Naša mestna aprovizacija je še vedno slaba, deluje prav po polževo. V Ljubljani, kakor čitamo, dobivajo sladkor več ali manj redno. V Kranju so nam po preteku skoro štirih mesecev odkazali po tri četrtilograma sladkorja na osebo, v okolici pa samo po pol kilograma. Sedaj pa že dolgo zopet nič. V Ljubljani so dobili zadnje mesece primeroma štirikrat toliko sladkorja kot v Kranju in okolici. Kdo je kriv? Ko je nekdo iz Kranja v Ljubljani na mestu, kjer aprovizacijske težkoče dobro poznajo, tožil o tem, kako se nam godi v Kranju, je dotični gospod gladko odgovoril: To je zato, ker se župan in glavar ne potrudita zadosti. Tudi glede moka se pritožbe, da je moka, katero smo zadnje čase dobili težka in neprebavljiva, za bolnike in šibke ljudi popolnoma neužitna. Torej prosimo za boljše moko in za to, da se hitro nakaže zopet sladkor ne samo za en mesec, ampak tudi za nazaj. Kajti zadnje čase smo ga mnogo manj prejeli, kot pa nam pritiče.

Bled. Prosluli denuncijant koroški nemčur Franc Raminger oskrbnik graščine Grimšče znan pod imenom „Weltmensch“ še vedno straši po naši zemlji. V pomirjenju prizadetih žrtev njegovega obkrovanja, poštenih Slovencev, bi bilo čas, da se odstrani tega človeka tja kamor spada, to je v delokrog celovških Freie Stimmen. Posedstvo nad 300 hektarjev, katero se nahaja v nemški posesti, pri tem še brez nadzorstva gospodarja, spada itak pod nadzorništvo deželne vlade.

Krško. V zadnjem času so nekateri posestniki oziroma posestnice pričeli prodajati mleko po naravnost

oderuški ceni 2 K liter. Kako naj pri teh cenah živijo uradniki, mali obrtniki in drugi, ki morajo kupovati to vsakdanje živilo, je tem pijavkam seveda deveta briga, da si le oni polnijo njihove že itak polne bisage. Opozorjamo prizadete, da je še vedno v veljavi naredba o navijanju cen. Znani so nam ljudje, ki skupijo pri teh cenah za mleko mesečno od 500—600 kron. Opozorjamo na te oderuhe tudi davčno oblast. Prihodnjič potipljemo v tem oziru tudi nekatere gostilničarje, ki prodajajo jedila še vedno po previsokih cenah, vkljub temu, da so cene mesa in masti padle že za polovico.

Iz Maribora. Človek bi mislil, da že vsaki zadnji hribovec ve, da: „otet je rod, na svoji zemlji svoj gospod“. A temu ni tako. Pojdi na mariborsko promenado in slišal boš še veliko hlapčevskega nemškutarenja, osobito pri gospodih v „srbskih“ uniformah in ljudeh s kokardami na čepicah. V vseh javnih lokalih se te demonstrativno pozdravlja samo nemški. Tem razmeram so najbolj krivi mlachi, nezavedni, hlapčevstva vajeni slovenski inteligenti in naša prizanesljivost. — Celo mesto nima niti ene slovenske kavarne. Zato so nemške polne slovenskega občinstva in kavarnarji nimajo niti toliko takta, da bi nastavili slovenščine zmožne uslužbenice. Slovenci pa si pustijo vse to dopasti in mirno plačujejo s „zahlen. Einen Schwarzen“. Zares, smo še zelo črni! Čuje se, da ste dve kavarni naprodaj. Podjetnemu Slovincu bi bila najboljša bodočnost zasigurana.

Woschnaggovi tovarni za usnje v Šoštanju je po prevratu prepovedala narodna vlada prosto prodajo, da prepreči nadaljni izvoz domačega usnja v inozemstvo. Posledica tega je bila, da so prišli kmetje in sploh domačini do med vojno tako hudo pogrešanega usnja za obuyalo. — Šoštanski narodni svet, ki je izdajal domačim in jugoslovanskim kupcem nakupna dovoljenja, je tudi še zahteval od kupcev večje množine usnja, da so poravnali vsaj mal del kupnine z živili ali drugim blagom, katero so potrebovali Woschnaggovi delavci ter prebivalstvo Šoštanja. Poslednje ga je potem dobivalo potom aprovizacije. Komaj pa je Woschnaggova tovarna od vlade zopet izposlovala dovoljenje za prodajo usnja na debelo in je imel odditi prvi vagon usnja v Nemško Avstrijo — se je že prikazalo konjsko kopito. V Celju so našli v dotičnem vagonu in zaplenili med usnjem skrito obilo masti in živil, katera so se imela odposlati — v svrhu aprovizacije — ne domačinov temveč inozemskih Nemcev.

Woschnagg si je po verodostojnih izpovedih, napravil v vojni nič manj kot 30 milijonov čistega dobička. Ali bi ne bilo umestno, da bi se temu liferantu naložil sledeči vojni davek: 15 milijonov naj odpade na vojne invalide, za drugih 15 milijonov pa naj odkupi od nedoraslih slovenskih varovancev delnice avstrijskega vojnega posojila — saj mu je bil blagor Avstrije vedno tako pri srcu!

Pojasnilo.

„Slov. Narod“ z dne 18. februvarja 1919, števil. 42 — priobčuje članek župana dr. Ivana Tavčarja. „Kaj bo z mesom?“ v katerem prav na neodkrit način blati in ščuva revnejše ljudstvo proti Nap. pol. in gosp. društvu za poljanski okraj, zlasti pa proti njegovemu predsedniku g. Babniku. Javnost je sicer že vajena brezplodnih županovih člankov, vendar si šteje odbor napadenega društva v svojo dolžnost, da pojasni v županovem članku omenjeno resolucijo, ki se namenoma potvarja in zvrča na imenovano društvo. Javnosti bodi povedano, da župan nima nobene tozadevne resolucije pred sabo, kajti resolucijo glede aprovizacije, sklenjeno v imenu vseh ljubljanskih nap. pol. in gosp. društev ter krajevnih organizacij JDS. in naslovljeno na občinski svet, je župan kratkomožno zavrnil in ni smatral vredne predložiti jo občinskemu svetu.

Zgodovina te, po županovem mnenju tako strašne resolucije, pa je sledeča:

Dne 23. decembra 1918. je sklical Nap. pol. in gosp. društvo za kolizejski okraj sestanek vseh ljubljanskih Nap. pol. in gosp. društev ter krajevnih organizacij JDS. Sestanku je predsedoval g. Jos. Turk. Na tem skupnem sestanku je toraj predlagalo Nap. pol. in gosp. društvo za poljanski okraj tudi sledečo resolucijo glede aprovizacije:

a) Mestna aprovizacija naj zastavi vse moči, da vsaj z najpotrebnejšim zadovolji razburjeno in izstradano ljudstvo.

b) v splošno pomirjenje ljudstva, naj takoj obelodani, koliko je pridobila na vojnem plenu in kaj je s tem ukrenila.

c) V svoj delokrog naj prevzame po enega zastopnika Nap. pol. in gosp. društev v Ljubljani.

d) Kakor hitro bodo razmere količkaj dopuščale, naj se zopet uvede prosto klanje in prosta trgovina ter razpusti aprovizacija.

Po vsestranski debati udeležencev se je na predlog g. prof. Jos. Breznika v resoluciji odstranila točka b, dodala pa se je na predlog g. dr. Klepca še sledeča točka:

Cena živilom, zlasti mesu naj se takoj zniža, oziroma obvezno določi.

Tako sestavljeno resolucijo so vsa navzoča društva in krajevne organizacije JDS soglasno sprejele ter jo skenile predložiti občinskemu svetu. Predsednik zborovanja g. Turk je sprejeto resolucijo predložil županu, a ta mu jo je vrnil češ, naj se njega samega povabi, predno se kaj takega sklene. Dne 14. januarja 1919. je toraj sklical g. Turk ponovno vsa društva kraj organizacije JDS ter povabil tudi župana, katerega pa radi občinske seje ni bilo na sestanku. Navzoča društva in organizacije so ponovno sklenile, naj se sprejeto resolucijo vnovič predloži županu, oziroma občinskemu svetu. Stori se je po sklepu, a resolucija je bila vnovič kratkim potom vrnjena. Zato je sklical g. Turk zopet skupni sestanek, na katerega je prišel tudi župan dr. Ivan Tavčar. Pobijal je po svoji navadi točko za točko, edino točko c v stavljeni resoluciji je obljubil deloma vpoštovati, nato pa je vrnil kot rešeno, občinskemu svetu namenjeno resolucijo. Navzoči so vzeli to na znanje in radi strankine discipline niso zahtevali ponovno, naj se resolucije predlože občinskemu svetu, kamor so bile prvotno namenjene.

Nap. pol. in gosp. društvo za poljanski okraj ni toraj samo stavilo niti te niti kake ponovne tozadevne resolucije, zato obžaluje, da župan na tako nedostojen način ščuva proti njemu in njenemu predsedniku g. Babniku ter mu očita stvari, ki niso resnične. Ako namerava napraviti s takim postopanjem razdor v lastni stranki, je njegova stvar. Odbor podpisanega društva pa je in ostane mnenja, da ne sme slepo in molče slediti in ščititi posameznika, pa naj si bo tudi strankin načelnik.

Odbor Nap. pol. in gosp. društva za poljanski okraj.

Dnevne vesti.

Neobhodno potrebna revizija. Da je bilo že precejšnje število odslovljenih nemških in takozvanih „domačih“ uslužbencev zopet vsprejetih v jugoslovansko državno službo, imajo poleg vlade krivdo tudi nekatere stanovske organizacije, ki menda nočejo uvideti krivic, ki jih je prizadel v bivši Avstriji Slovincem germanizatoričen sistem. Izrekle so se menda le vsled prevelike humanitete in krščanske ljubezni za zopetni sprejem odslovljenecv. Tako postopanje je neodpušljivo. Najprej je korist naroda, ki je ravno vsled nemških uradnikov toliko trpel. Vsi zopetni sprejemi v državno službo se morajo vnovič in strogo revidirati, pri čemur se je treba ozirati poleg narodnih momentov tudi na splošno usposobljenost in jezikovno zmožnost. Kdor je preje sovražil naš

narod, se tudi sedaj ni spremenil v svojem srcu, dasiravno ne kaže svoje narodne nestrpljivosti ali celo sovraštva radi jugoslovanskega kruha. Nemcem in nemčurjem je nasprotstvo proti našemu narodu že prešlo v meso in kri. Takih ljudi vendar ne rabimo, ker bomo imeli še dovolj dela, da takozvane mlačne Slovence ozdravimo. Revizija vseh odlokov, ki dovoljujejo zopetno službovanje Nemcev v jugoslovanski državi je nujno potrebna. Pri sprejemanju v državno službo naj odda Narodni svet ali njemu enakovredna institucija svoje mnenje. Naše očiščenje mora biti popolno tudi na znotraj!

Stanovanjska beda v Ljubljani je vedno večja in tem hujša, ker so brez strehe baš rodbine, katerih očetje opravljajo odgovornosti polne naporne službe. Po dve do tri rodbine z mnogo otroci so stisnjene v eni meblirani sobi, druge pa stanujejo v vlažnih luknjah, kamor bi marsikak gospodar ne maral dati niti svojega — psa. Kakšne nedogledne posledice bo to imelo za zdravje mnogih — posebno otrok! Čin narodne samoobrambe je, da se izženejo tujci in da se napravi prostor domačinom, ki morajo tukaj bivati, ker vrše važne službe. Mestni magistrat je pozval prebivalstvo, naj naznani vsa stanovanja, ki so prazna; stanovanja, ki imajo več sob kot stanovanalcev; stanovanja, ki jih imajo tujci itd. Tako naznani ni denunciranje temveč naravnost narodna in človeška dolžnost. — Navedli smo par slučajev in danes nadaljujemo. V Wolfovi ulici števil. 1 stanuje neki Rudolf Lassnik, stotnik bivše c. kr. armade, ki nima ves dan družega dela, kakor da razbija po glasovirju in terorizira sosedne stranke. Ta človek, ki ima v Trstu stanovanje, ima tukaj 4 sobe. Eden edin človek štiri sobe! Tri so njegove, četrto pa je brez pravne podlage siloma vzel rodbini, ki stanuje zraven in ki ima šest otrok. Vsi ugovori ne pomagajo, tako da je moral hišni gospodar vložiti tožbo zoper R. Lassnika. Ta človek je bival zoper vojsko leta in leta v Trstu, kjer je zahajal v nemškutarsko družbo. Vojska ga je prinesta v Ljubljano, kjer je tudi po prevratu ostal. Decembra lani je zginil nekam in njegov pravni zastopnik dr. S. je dejal, da se je peljal v Gradec k superarbitraciji. Seve c. kr. stotnik si ni upal kar tako v civilu ostati, ne da bi dobil od ljube Avstrije odpustnice. In Lassnika še koncem januarja ni bilo nazaj, stanovanje pa je bilo zaprto in njegov pravni zastopnik dr. S. je dejal: Herr Lassnik hat sich dem deutsch-österreichischen Mil.-Kommando zur Verfügung gestellt. Začetkom februvarja pa je prišel nazaj v Ljubljano. Kaj dela ta človek tu!? Ali še ni dovolj postopačev in vohunov tu!? Zahtevamo odločno, da magistrat takoj poseže vmes, saj naredbe menda niso samo radi lepšega.

Korupcija z izvoznici na Hrvaškem. Veseli me, da je moj tozadevni članek v „Jugoslaviji“ izzval na Hrvaškem tolik odmev. Vsi listi ga ponatiskujejo ter zahtevajo preiskavo itd. Naj navedem še nekaj. Govoril sem lani z visoko vladno osebo v Zagrebu ter se čudil, da se izdaje toliko izvoznik gotovi osebi, ki zastopa bančni konzorcij, a aprovizacije in drugi morajo hoditi od Ponceja do Pilata, vlagati prošnje s priporočili deželnih vlad, ministrstev Ernährungsamta na Dunaju itd., da po mesecih in mesecih dobe kako izvoznico, a ta bančni konzorcij dobiva izvoznice lahko v par dneh, da celo v par urah in še celo po več na enkrat. Odgovorilo se mi je: Posamezne aprovizacije ne razpolagajo s takim kapitalom (!!!), ki je potreben, da se kupčije izvrše reldno (!!!), a banka raspolaga z velikim kapitalom, ki je za take kupčije neobhodno potreben. — Pripominim, da so tvorili dotični konzorcij bančni ravnatelj, njegov podravnatelj, advokat, inženir in bančni uradnik. Kapital je dajala dotična banka, pa ne na svoje ime temveč na ime enega konzorcijala sta ga dovoljevala ravnatelj in podravnatelj. Pri vladi bodo že vedeli, kateri bančni ravnatelj v Zagrebu je ho-

dil v palačo na Markov trg po izvoznice. Meja med Hrvatsko in Slovenijo mora pasti, prost prevoz živeža sem in prost prevoz premoga in drugega pa tja, potem še le bomo res bratje, so državljanji ene in iste države.

Kako skrbe za invalide? V smislu naredb bivše narodne vlade se imajo popolniti razna mesta pri uradih pred vsem z invalidi. V našem uredništvu pa se je oglašil invalid, ki je bil okoli 20 let pisarniški pomočnik pri raznih sodnijah in na najboljša spričevala, a čaka že od decembra meseca zaman na nameščenje. Enako se godi tudi mnogim drugim. Po pisarnah pa ne vedo kam z delom. — Red, red!

„Šarlatanstvo.“ Na poslano za druge gostilničarjeve in kavarnarjeve v včerajšnjem „Slov. Narodu“ izjavljamo, da smo bili informirani, da je gospod Ivančič izučen in kvalificiran kavarnar. Zavzeli smo se zanj, ker je begunec, ki je baje prišel med vojno ob vse premoženje in ker se ga je v občinski seji označilo za neresnega tujca, kar je pa za ubogega goriškega Slovenca-begunca v Ljubljani vendarle preveč povedano.

Ureditev učiteljskih prejemkov. Uradni list deželne vlade za Slovenijo prinaša v 52. številki z dne 20. februarja 1919 naredbo celokupne deželne vlade za Slovenijo o začasnih ureditvah službenih prejemkov in pokojnin učiteljev in učiteljic na javnih ljudskih in meščanskih šolah, zavodih za gluhe in slempe in za otroških honemce in za slepce in na otroških vrtcih, nadalje o začasnih ureditvah prejemkov učiteljskih vdov in sirot na skrbnih učiteljskih vdov in sirot na ozemlju deželne vlade za Slovenijo v Ljubljani. Ker je ta naredba velevažna za vse učiteljsko osebje na ljudskih in meščanskih šolah, tako za prosvetno kakor za duhovniško, je pričakovati velikega zanimanja zanj. Iz tega razloga je izšla 52. številka Uradnega lista v večji nakladi nego sicer, tako da jo lahko dobe tudi nenaročniki. Izvod stane pri upravnistvu v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 16. 20 vinarjev, po pošti 23 vinarjev.

Trafike na splošno še niso razpisane. Zato naj vojni slepci, invalidi in svojci padlih, ki mislijo prositi za trafike, ne vlagajo že sedaj svojih prošenj. Razpis posameznih trafik po celi Sloveniji bo objavljen v časopisih. Tedaj bodo razglašeni tudi vsi pogoji in navodila za sestavo prošenj. Takrat bo šele pravi čas za vlaganje prošenj. — Deželna vlada za Slovenijo, poverjenstvo za socialno skrb.

Člani f anc.-slov. org., ki imajo določene tečaje v četrtek, petek in soboto ob katerikoli uri, so prošeni, da se zbero dotični dan ob 4. uri v mali dvorani Narodnega doma. Določene ure te dni odpadejo.

Poštni nakaznični promet z Nemško Avstrijo. Na povelje centralne vlade se mora z 20. februarjem 1919 ustaviti poštni nakaznični promet z Nemško Avstrijo. Nakaznice, ki so oddane do vštetelega 19. februarja 1919 se bodo še izplačale, od 20. februarja naprej oddane nakaznice se bodo povrnila neizplačane.

Dramatično društvo v Celju je imelo v sredo zelo dobro obiskano izvanredni občni zbor. Za predsednika je bil izvoljen Ivan Prekoršek, za reiserja pa I. Gradišnik. Debate so bile zelo živahne. Natančneje še poročamo.

Iz kroga poštarjev. Poštno ravnanjstvo je objavilo listo z ozirom na Uradni list št. 25 iz službe odpuščenega uradništva. Nemci niso tako milostljivi kakor naša vlada! Evo vam nekaj imen iz „Personelstand“ iz leta 1916: Nadpoštarji: Robert Tominc, Jesenice, Anton Vuicich, Kočevje, Ivan Nagu, Krško, Ant. Jurkič, Škofja Loka, Aima Lašič, Ljubljana 5; poštarji oz. poštarice: Ivana Viditz, Vrhnika, Evgenija Endlicher, Straža, Vincencija Jerele, Mojstrana, Marija Degischer, Mengeš, Marija Nabershuber, Moste pri Ljubljani, Albert Cesko, Litija, Marija Schrey, Lesce, Cecilija Eisselt, Št. Vid pri Stični, Marija Sorre, Smartno pri Litiji. S par izjemami taka imena ne spadajo v Jugoslavijo! Nekaj omenjenih se mora odstaviti. Dalje se povprašujemo, kaj je z razpisom poštnih uradov. Tudi oni, ki smo pod

avstrijskim režimom trpeli, želimo priti do kakih koristi! Jugoslovani.

Delo za begunce. Rabi se za gozdno in lesno delo več delavcev v okolici Tržiča pri Kranju. Delo je stalno, plača 14—15 K na dan in pri akordnem delu tudi več ter pomoč v prehrani. Zglasiti se je pri „Posredovalnem uradu za begunce SHS“ v Ljubljani, Dunajska c. 38/l.

Društvene vesti.

Slovenski zdravniško društvo ima svoj izredni občni zbor v četrtek, dne 6. marca ob 4. uri pop. v mestni posvetovalnici na ljubljanskem magistratu.

Društvo slovenskih obrtnikov ima v soboto, dne 22. februarja 1919 v „Unionu“ v sobi (vse v Rožah) prijateljski sestanek ob 7. uri zvečer.

Cankarjev večer v Kranju priredi „Narodna Citelnica“ v soboto, dne 22. t. m. ob pol 9. uri zvečer. Na vspeh je nagovor g. dr. Ivan Pregelj; iz „Erotike“ deklamuje ga. Hermina Valenčič; recitacije pisateljevih del podasta gg. pesnika Oton Zupančič in Fran Albrecht. — Čisti dobiček večera je namenjen skladu za spomenik našega največjega pisatelja.

Telovadno društvo „Sokol I“ v Ljubljani vabi bratsko članstvo na svoj VIII. redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 23. svečana 1919 ob pol 9. uri dopoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“.

Društvo za zgradbo in vzdrževanje sokolskega doma telovadnemu društvu „Sokol I“ v Ljubljani, vabi bratsko članstvo na svoj VI. redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 23. svečana 1919 v veliki dvorani „Mestnega doma“, takoj po občnem zboru „Sv. kola I“, ki se ondi vrši in prične ob pol 9. uri dopoldan.

Prometno društvo na Bledu priredi v nedeljo, dne 23. t. m. ob 3. uri popoldne v Blejskem domu shod za tujski promet. Na ta shod se vabijo vsi interesi z Bleda in okolice. Shoda se udeležijo tudi zastopnik poverjenstva za javna dela, zato se pričakuje tudi obilna vdeležba interesentov.

Osnednje društvo stavbinskih delavcev v Sloveniji ima v nedeljo 23. febr. ob 8. uri dop. v šoli na Ledini izredno skupščino.

Slov. trgovski potniki se vabijo v nedeljo dne 23. t. m. ob 10. uri dopoldne na prijateljski sestanek v gostilniških prostorih hotela Union.

Gledališko društvo na Jesenicah upripori v soboto, dne 22. t. m. ob 8. uri zvečer in v nedeljo, dne 23. t. m., ob 3. uri popold. tridejansko veseligr „Nioba“. Obe predstavi se vršita v dobrodelne namene.

Drobne vesti.

V Št. Lenartu v Labudski dolini je dne 6. t. m. okrajni sodnik, dr. Josip Meschitz izvršil samomor. Pokojnik je bil slovenski narodni odpadnik in kot tak strupen sovražnik našega naroda. — Šoštanjekemu veletovarnarju, Franu Woschnaggu, so celjske oblasti zaplenile vagon usnja, med katerim je bila skrita tudi znatna množina živil, ki jih je hotel vtihotapiti v Nemško Avstrijo. V afero je zapleten tudi novi šoštanski gerent, dr. Majer. — Nemčija bo morala glasom novih premirnih pogojev izročiti antanti skoro vso vojno opremo. Njena armada bo skrčena 25 do 30 divizij. — V Braunšveigu so bili radi brezposelnosti pred deželnim dvorcem veliki izgredi. Mnogi so vdrli med sejo v zbornico, prevrnili vse mize in stole in pretepla več poslancev. — Cotin, ki je izvršil atentat na Clemenceauja, je pri zaslišanju izjavil, da je anarhist in da je že pred 6 meseci sklenil, da usmrti ministerskega predsednika, ki ga smatra za največjega sovražnika človeštva. Clemenceaujevo stanje je povoljno. — Vprašanje priklonitve Nemške Avstrije k Nemčiji pride na dnevni red mirovne konference po Wilsonovem povratku v Evropo.

Narodno gledališče.

Vodnikova proslava v dramskem gledališču. Naše dijaštvo nam je pripravilo včeraj prav prijetno popoldne. Priredilo je najprimernejšo Vodnikovo proslavo, kakor smo si jo mogli predstavljati. Lepo je, da je ravno mladina, ki jo je Vodnik tako od srca ljubil, proslavila njegov spomin. Zdelo se nam je, da vidimo našega dobrega Vodnika sredi te vesele, mlade proslavljajoče množice in da se zadovoljno smehlja. Kar so zamudili starejši to je popravila mladina. Za proslavo so si dijaki izbrali „Matička“, ki mu je bil Vodnik nekaj krstni boter. Kakor na vseh poljih, tako je skrbel Vodnik tudi za naše gledališče v prvih letih njegovega začetka. Po Linhartovi smrti je prevajal pesmi,

ki so se tu in tam pele v gledališču. Zato je bila proslava v gledališču zelo umestna. Gledališče je bilo nabito polno vesele, živahne mladine. Pred predstavo nam je realec I. Agnola v kratkem govoru podal pomen Vodnika za našo novoslovensko kulturo. Na to ste sledili dve deklamaciji („Moj spominek“ in „Ilirija oživljena“), ki sta krasno uspeli, kljub temu, da priposti Vodnikov verz zahteva precej deklamatorske zmožnosti. Nato se je začela igra, ki je imela naravnost sijajen uspeh. Kakor se vidi, imamo v „Matičku“ še danes eno najlepših iger svoje dobe. Seveda zaslužijo igralci pri tem svojo posebno zahvalo. Predvsem nam je treba omeniti Matička, ki je bil v igri in v govoru izboren — postavil je na oder pravega navihanca, ki vse privede k dobremu koncu. Bil je na odru kakor doma in ko bi stal v začetku gledališke kariere, bi mu prerokovali lepo bodočnost. S spretnostjo, urnostjo in naravnostjo nam je podajal svojo ulogo in je žel mnogo priznanja. Istotako je bil izboren baron, ki je dobro pogodil ton svoje uloge. V gesti in besedi je podal izboren tip svoje dobe. Z njim vred moramo pohvaliti študenta Berceta, ki se je prav dobro mazal iz svojih kočljivih situacij. Drugi tipi so bili v maski in igri dobri. V ženskih ulogah je bila Nežika dober parček Matičku in je bila tu in tam prav dobra, dasi zahteva nje uloga precej izurjenosti. Isto velja glede gospe baronice, ki je svojo ulogo srečno rešila. Sodišče v III. dejanju se je igralo nekoliko groteskno, kar je bilo popolnoma prav. Pisarjeva in vrtnarjeva figura sta bili prav posrečeni. — Skratka: dijaštvo si lahko šteje to prireditev v čast. Po dejanjih so sledili gromoviti aplavzi. Scenerija je bila prav lepa. Za ta uspeh ima velike zasluge režiser gospod Železnik. Glediški list je bil tiskan v bohoričici — pa ne ves, kar bi bilo morebiti želeti. Kakor čujemo, se igra ponovi v nedeljo popoldne. Tako bo naše občinstvo imelo priliko videti na odru eno prvih slovenskih iger in sicer tako, da bo v polni meri zadovoljno, kakor je bilo včerajšnje občinstvo.

Dramsko gledališče:

V petek 21. februarja: „... ulica št. 15“ burka v štirih dejanjih ob pol 8. zvečer za „C“ abonement.

V soboto, 22. februarja: „Voznik Henschel“ drama v petih dejanjih. Izven abonementa ob pol 8. zvečer. Naslovno vlogo igra g. Ignacij Borštnik kot gost.

V nedeljo, 23. februarja popoldne ob pol 3. ljudska predstava ob nižanih cenah Ivan Cankar: „Jakob Ruda“, drama v treh dejanjih. Izven abonementa. Zvečer ob 7. „Tugomer“, tragedija v petih dejanjih izven abonementa.

Operno gledališče:

V petek, 21. februarja ostane gledališče zaprto.

V soboto, 22. februarja zvečer ob pol 8. opera „Manon“ za „A“ abonement.

V nedeljo, 23. februarja zvečer ob pol 8. opera „Jevgenij Onjegin“ izven abonementa.

Važno za provinco. Radi tehničnih ozirav uprizoritev „Smrt majke Jugovičev“ v nedeljo popoldne ni mogoča, kot je bilo včeraj objavljeno. Igrala se bo v dramskem gledališču ob nižanih cenah Ivan Cankarjeva drama „Jakob Ruda“.

P. n. abonement! Oni c. abonenti, ki so vplačali samo polletni abonma in ki nameravajo tudi za drugo polovico sezone abonirati svoje sedeže, naj se zglase v gled. pisarni (soba št. 6) v teku prihodnjih dni, kjer se jim vroče tozadevne vstopnice.

Gospodarstvo.

Shod živinorejcev v Št. Jurju ob Juž. železnici se vrši v četrtek, dne 27. februarja 1919, v prostorih kmetijske šole ob 1. uri popoldne. Poročajo: inž. J. Zidanšek, nadživinozdravnik Fr. Pirnat ter nadrevizor V. Pušenjak.

Krona pada. Iz Belgrada javljajo 18. t. m.; Današnji kurz v Belgradu: 100 dinarev 270 kron (od sobote padli za 15 dinarjev), 100 frankov 340 kron, 100 mark 180 kron, 100 drahme 310 kron.

Zadnje vesti.

Osebna vest.

Zagreb, 20. febr. (Izv. poročilo.) Danes so dospeli semkaj s posebnim vlakom: minister dr. Kramer, predsednik deželne vlade za Slovenijo dr. Brejc, podpredsednik dr. Žerjav, poverjenik za uk in bogočastje dr. Verstovšek in poslanik SHS na Dunaju Josip Pogacnik. Po kratkem odmoru so odpotovali vsi skupno z ministroma Svetozarjem Pribečevićem in dr. Lukiničem v Beograd.

Jugoslovansko-italijanski spor.

Lugano, 20. februarja. (L. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Zahteve, ki so jih predložili jugoslovanski zastopniki včeraj na pariški konferenci, označuje italijansko časopisje kot nad vse pričakovane nezmerne in za vsako razpravo nesposobne. Kakor se more brez pretiravanja trditi, vzbujajo po vsej Italiji ogorčenje. Po jugoslovanskih zahtevah bi v bistvu ostala stara italijansko-avstrijska meja tudi nova meja med Italijo in Jugoslavijo. Ves Kras, Gorica, Trst, Istra in Dalmacija, torej vse ozemlje, ki ga zahteva Italija zase, bi pripadalo Jugoslovanom. „Secolo“ pravi v svoji ogorčenosti: Ta program je v Parizu zastopal isti Trumbić, ki je lani v Rimu sklenil italijansko-jugoslovansko zvezo. „Corriere della Sera“ si niti ne drzne sporočiti svojim čitateljem jugoslovanske zahteve v svojih podrobnostih in očita Jugoslovanom požrešnost po zemlji, brezmejno pohotnost in politično nezrelost. Jugoslovanski predlog, da poravna sporna vprašanja med Italijo in Jugoslovani Wilson, je očividni poizkus, da se izognejo londonski pogodbi. Italijansko časopisje hvali Sonnina, da je odklonil jugoslovanski predlog.

Odbit madžarski napad pri Radencih ob Muri.

Maribor, 20. februarja. (Lj. k. u.) Na ogrski meji pri Radencih je danes zjutraj skušal oddelek 40—50 Madžarov prekorčiti Muro. Naša straža jih je z naporom razpršila. Na ogrski meji sploh, posebno pa v bližini obmejnih Radenc se zadnje dni opetovano vrše slični pojavi. Madžari blizu Radenc zahajajo v neko izpostavljeno gostilno, kjer se živinsko napijejo in v takem stanju streljajo in nadlegujejo našo stražo.

Tisoč kron za glave slovenskih orožnikov.

Maribor, 20. febr. (Lj. k. u.) Nemci razpisujejo tam, kjer je poveljnik nevtralne straže Nemeč, nagrado 1000 kron za glavo vsakega slovenskega orožnika.

Regent Aleksander na francoskih bojiščih.

Pariz, 20. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Prestolonaslednik regent Aleksander je včeraj obiskal opustošena francoska ozemlja na bivšem vojnem pozorišču.

Smrt srbskega poslanika v Londonu.

Belgrad, 20. febr. (Ljub. k. u.) Jugoslov. dop. urad poroča: Iz Pariza javljajo, da je tam umrl Ivan Pavlovič, zastopnik Srbije v Londonu. Bil je srbski delegat pri mirovni pogodbi s Turčijo leta 1913.

Odprava mednarodne blokade proti Srbiji in Rumuniji.

Belgrad, 20. febr. Lj. k. u. Jugoslov. dop. urad poroča: Ministrstvo za zunanje posle je dobilo od tukajšnjega angleškega poslanštva obvestilo, da je mednarodna blokada komisija dne 2. februarja odpravila blokado proti Srbiji in Rumuniji.

Pogoji antante Avstriji za gospodarsko podporo.

Basel, 20. februarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Po informacijah iz diplomatskih krogov je prejela avstrijska delegacija v Parizu v

bistvu nastopni odgovor: Načeloma se pomoč zagotavlja pod nastopnimi pogoji: 1.) nobenega dovršenega dejstva v vprašanju priklopitve. 2.) Miren sporazum in gospodarski dogovori s slovenskimi državami. 3.) V primeru priklopitve vojaškega jamaštva, da se Avstrija ne spoji v popolno državno celoto z Nemčijo in eventualno nevtralizacija.

Lloyd George nujno pozvan v Pariz.

London, 20. febr. (Ljub. k. u.) Glasom dun. kor. urada poroča Reuterjev urad: Lloyd George je dobil nujen poziv, naj pride v Pariz. Jutri bo govoril na nekem zborovanju rudarjev, nakar se bo takoj odpeljal v Pariz.

Korupcija z izvoznici.

Zagreb, 20. febr. (Izv. por.) Današnja „Narodna Politika“ pristavlja k članku „Jugoslavije“ o Korupciji z izvoznici na Hrvaškem sledeče: Skrajni čas je, da se napravi konec tej „politiki“ z izvoznici. Potrebno pa je tudi, da se posveti večja pozornost manevriranju z izvoznici, ki se vrši v Belgradu. Došle so namreč informacije, da se je tudi v Belgradu pričela sedaj enaka korupcija z izvoznici, kakor poprej na Hrvaškem.

Boji med Romuni in Madžari.

Budimpešta, 20. (Lj. k. u.) Ogrski kor. urad poroča iz Arada: Pri Nagy Kalmagyju so se začeli težki boji z Romuni. Na obeh straneh sodeluje artiljerija. Naše čete so pregnale romunske tolpe.

Teritorijalne zahteve Poljakov.

Lugano, 18. febr. (Ljub. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Dopisnik „Secola“ je imel pogovor s Pilsudskim, diktatorjem poljskim. Ta mu je izjavil, da je odločen, odposlati vojske na Poznanjsko. Poljaki zahtevajo vso Galicijo in skupno mejo z Romunijo, da bodo imeli dohod k Črnemu morju. Kar se tiče Gdanskega, je to mesto prirodna luka Poljske in Poljska kratkoma zahteva njeno posest.

Ukrajinci obstreljujejo Lvov s topovi. — 10.000 ljudi brez strehe.

Haag, 20. febr. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad javlja: Iz Krakova se poroča, da obstreljujejo Ukrajinci Lvov s topovi. 3000 oseb je baje ranjenih. Bolnišnice v raznih mestih vzhodne Galicije so porušene. Čez 10.000 ljudi e brea strehe.

Aprovizacija.

Stranke, ki dobivajo meso pri Anžiču, dobe v aprovizacijskem uradu na Poljanski cesti 131, nove izkaznice za meso po tem redu: v soboto, dne 22. t. m., stranke z začelnimi črkami A do L in v ponedeljek, dne 24. t. m. s črkami M do Z. Prinesti je seboj: 1. staro izkaznico za meso, 2. rmeno ali zelen legitimacijo za živila, 3. železničarji, nakupne knjizice, oziroma potrdila o številu oseb in 4. kdor jo ima, izkaznico ubožne akcije. Uradne ure dopoldne od 8. do 12. in popoldne od 3. do 5. ure. Stare izkaznice za meso so neveljavne, kakor hitre dobe stranke nove izkaznice.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Išče se lokal za restavracijo, gostilno, kakor tudi za skladišče, v Ljubljani ali v bližnji okolici. Ponudbe na g. Sojer Vekoslsva, Hrenova ul. številka 17 v Ljubljani. 448 8-8

Karbidne svetiljke in karbid razpošilja v debelo tvrdka Martin Sučenc v Konjicah na Stajerskem. 438 20-8

Čebule nad 1000 kg, se prodajo po zmerni ceni. Vprašanja na Franc Cerar, Stob-Domžale. 468 10-5

Milo. 10 kg mila „Dob“ K 30- pošiljam po povzetju, zabojček poštine prosto. Pri odjemu več originalnih zabojev, popust. Dalje nudim tudi večjo množino zelo dobrega maščobnega mila, ter nad 100 hektro hrastovih sodov. Tvrdka A. Kušlan, Ljubljana, Karlovska cesta 15. 466 4

Kot potnik ali skladiščar išče službe splošno trgovsko izobražen, 36 let star mož pri kakem večjem podjetju v Jugoslaviji. Pod „Potnik ali skladiščar“ na I. Jug. anončni in infor. zavod Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabr. 5. 517 5 3

40 rum in slivovko po nizki ceni, imata v zalogi večjo množino Cernak & Val, Ljubljana. 521 3-3

Kapitalistinja, mlada, inteligentna, se išče za značajnega in izobraženega mladega gospoda, v svrhu trgovskega podjetja. Interesentinja naj izvoli poslati svojo sliko in naslov v Ljubljano pošto ležeče „Značaj“. 525 3-3

Vajenec, ki je dovršil prvo gimnazijo, želi vstopiti v kako trgovino z manufakturnim blagom. Več se izve pri L. Rebolju v Kranju. 529 3-3

Mlavec, učen brijackom poslu, traži brijacko, jačkog obrtnika, makar bilo u kojem većem mestu, koji bi ga oslobodijo za tri meseca. Plača dotičnome obrtniku 200 kruna mesečno. Stan i košto po dogovoru. Naslov pod šifro „Brijač“ na upravo novin. 532 10-3

5 kg rdečega šelaka se prodajo. Naslov pri upravnistvu. 534 3-3

Korespondenca. Gospodična 24 let stara inteligentnim gospodom. Ponudbe pod „Samotarka“, na upravnistvo lista. 533 3-2

Urarskega pomočnika, spretnega, se trajno delo. P. Obid, urar v Krškem. 542 3 2

Kupi se takoj kanarček (samica). Naslov pove upravnistvo. 543 2-3

V računskem oddelku izvežbana ženska prakso, zmožna vseh pisarniških del ter popolnoma slov. in nem. jezika večša išče primerne mesto najraje v Ljubljani ali Mariboru. Cenjene ponudbe pod „Računarica“ na Anončni pisarno Al. Matelič, Kongresni trg 3/1. 545 3-2

Duhovnik-begunec išče službe v pisarni ali drugje. Ponudbe na upravnistvo pod „Začasno“. 548 5-2

Mizarji, izurjeni, se takoj sprejmejo pri Jožetu Petr, Celje, Glavni trg št. 2. 550 2-1

Akademik želi v svrhu priučitve češkega jezika korespondirati s Čehinjo ali Slovenko, ki zna perfektno češki jezik. Ponudbe pod „Mlad akademik“ na upravnistvo lista. 538 2-1

Mlad gospod, inteligent, značajen, želi vsled dolgega časa dopisovati z gospodično od 18-22 let. Dopisi pod „Pliberk 462/8“ na upravo lista 554 2 1

Trgovsko družico (kompanjono), tudi starejšo vdovo, ki bi zamogla vsaj 10.000 kron takoj založiti v dobro in hitro se razprodajajoče blago, ki donša nad 10 odstotkov čistega dobička, išče trgovca, ki nima kapitala. Trgovsko izobražena ali taka, ki ima trg. lokal v Ljubljani ima prednost. Ponudbe pod „Tajna sreča“ na upravo lista. 556

Proda se nekaj metrov bele kotenine in drugega predvojnega blaga po nizki ceni. Naslov pove uprava lista. 557 3 1

Dobro mleko v izmeri 4. do 5. litrov, se dobi vsak drugi ali tretji dan; liter stane 2-40 K. Dobi se tudi dober petrolej; kupi pa jabolka. Ponudbe na upravnistvo lista pod „Mleko 240“. 558

Čevljarske pomočnike sprejme takoj za trajno delo Ant. Lesjak, čevljar. mojster. Kandija pri Novem mestu. 559 3-1

Točilnik za med, nov. Naslov pri upravi Jugoslavije. 560 2-1

Vino iz Hrvaškega Zagorja, toletno, okoli 500 hektov in više, na malo in veliko, prodaju takoj po umerjenih cenah Ciglas & Komp., trgovina vina. Gornja Stubica, Hrvatsko Zagorje. 562

Flavta, sistem Böhm, z muzikalijami, tudi za spremljanje klavirja, se prodajo. Ponudbe pod „Flavta“ na upravo. 563 2-1

Lokal v Mariboru in prometnem kraju išče za takoj ali pozneje zaveden Slovenec. Ponudbe prošim pod „Cvetličar“ na upravnistvo „Jugoslavije“.

†

Žalostnim srcem naznanjamo tužno vest, da je naš nepozabni, ljubljani sinko

ZVONKO

po mučni bolezni včeraj ob 4. popoldne izdihnil svojo blago dušo v dobi 3 let.

Pogreb bo v petek 21. februarja ob 3. popoldne iz hiše žalosti Vodovodna cesta 26 na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, 20. februarja 1919.

Žalujoča rodbina Žagar.

Za nočno službo sprejme izurjeno

vlagalko

„Zvezna tiskarna“ v Ljubljani, Stari trg 19.

Naznanilo.

Podpisana vljudno javljata slav. občinstvu, da sta otvorila

gostilno pri Anžoku v Spod. Šiški št. 9.

Istočasno zagotavljata vse cenj. obiskovalce, da bosta postregla vedno z najboljšo kuhinjo in prvovrstnimi vini. — Blagohotnega obiska in naklonjenosti proseč bilježita udana

526 3 1 **Blaž in Marija Novak** Spod. Šiška 9, Ljubljana.

Priporoča se novo otvorena **gostilna Lovro Rebolj** v Kranju, pri Žumru.

Točim več vrst dobrega starega in novega vina in je tudi vedno skrbljivo za jedila. 528 3 2

Pozor! Pozor!
Nikakega veriženja več!

Vsi, ki želite odpomoči navijanju cen, storite najboljšo, da si brez izkaznic nakupite manufakturnega blaga v poljubni množini v skladišču na **Francovem nabrežju št. 1** (Filipov dvorec) pri Frančiškanskem mostu. Razprodaja se vrši dnevno dopoldne od 8.—12. in popoldne od 2.—5. dokler bo kaj zaloge. Prodaja se pod nakupno ceno. Pri večjem nakupu izdaten popust, ter edino ugodna prilika za trgovce na deželi. 536 10 2

Vojaške čepice,

bojne čepice (sajkače), epolete zlate in srebrne, baržun v predpisanih barvah, kokarde za častnike v državni barvi SHS in kokarde za moštvo SHS, srbske rozete (zvezde), različne borte po predpisih razpošilja modna trgovina

M. BIDOUC, Maribor, Tegethoffova cesta št. 28. 551 5 1

„SRNA“

je znamka najfinejšega jedrnatega prešanega mila. (Kosi po 500 gramov).
Tovarna **IGNAC FOCK** v Kranju. 562

Živo apno, portland cement, zidno opeko

v celih vagonih dobavlja najceneje tvrdka 470 10-5
Valentin Urbančič, Ljubljana, Frančevo nabrežje številka 1.

Kapitalist

se išče kot tih družabnik za trgovsko podjetje v zelo prometnem mestu Slovenije, kjer se nahaja premogokop in druga industrijska podjetja. Velik uspeh podjetja zasiguran radi narodnostnih razmer. — Ponudbe pod „Kapitalist“ na I. Jugoslovanski anončni in informačni zavod Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabrežje 5. 518 5 1

Hotel „Beli vol“ v Celju

priporoča cenj. gostom najboljša domača vina ter vsak čas topla in mrzla jedila kakor tudi popolnoma na novo urejene sobe za prenočišče.

Dragotin Bernardi, hotelir.

Domač zavarovalni zavod sprejme

kontoristinjo in več potnikov. sposobnih spondb na poštini predal 136, Ljubljana. 555 2 1

Kupim vsako množino jabolčnika

kakor tudi jabolčnega kisa. Ponudbe z navedbo množine in najnižje cene na Ljubljana I., poštni predal številka 163. 420 30 5

Kupujem suhe gobe in dobre vreče

Prodajam kremo za čevlje v kovinastih dozah, pol doze K 15—, cela doza K 28— za tucat, čevlje z lesenimi in usnatimi podplati, tržne torbice itd. Dalje izvrstno letošnje in lansko vino in razno domače žganje. 411 5

M. RANT, Kranj.

